

gabb leletanyagú objektum égett rétegében egy henger alakú agyagnehezéket találtunk. Az egyik árokból egy középkori kerámiatöredék került elő. Többkorszakos lelőhelyről van szó, amelynek Ny-i szélén egy bronzkori, valószínűleg Makó-kultúrába sorolható telep kis részletét lehetett meghatározni.

A leletek a Kulturális Örökségvédelmi Szakszolgálat szombathelyi irodájában történő elsődleges feldolgozás után a Magyar Nemzeti Múzeumba kerülnek végleges elhelyezésre.

Munkatársak: Eke István régész; Bek Tamás, Radics András régésztechnikusok; Lakatosné Sövegjártó Erika, Molnár Szabolcs, Ritly Jenő, Wolf Ernő betanított terepi asszisztensek. A geodéziai felmérést a KÖSZ Szombathelyi Geodézia Csoportja végezte.

MELIS ESZTER

287. Lulla, Büdös-alja (KÖH 46990)

(Somogy megye) R, B, LT, Á, Kk

2010-ben kezdtük meg a régészeti munkát a Balatonendréd-Lulla összekötő út tervezett nyomvonalán. A lullai megelőző feltárásokat a Somogy Megyei Múzeumok Igazgatósága végezte. A lelőhely Lullától Ny-ra található. A terület É felé folyamatosan mélyül. A lelőhely D-i része egy magas, erdős dombtetőn, középső része az eleinte meredekebb, majd lankásabb domboldalon található. Ez utóbbi részt egy földút osztja ketté. A lelőhely É-i része mélyen fekvő, laposabb terület. Itt egy mesterséges medrű vízfolyás osztja két részre a lelőhelyet, a vízhez közel kissé újra emelkedik a felszín. A mélyebben fekvő É-i területeken viszonylag vastag, 40–80 cm-es, a meredekebb domboldalon csak 20–30 cm-es humuszréteg volt.

A vízfolyástól É-ra lévő lelőhelyrészen csak egy árkot találtunk. Az objektumokkal fedett terület É-ról jól körülhatárolható volt, egyértelműen véget ért. Dél felé a lelőhely felhúzódik a dombtetőre, legalább az erdősávig.

Néhány gödör őskori volt. Ezek egy része *kora bronzkori*, a Somogyvár-Vinkovci kultúra időszakára keltezhető, másik részük *rézkori*, feltehetően a Balaton-Lasinja kultúra leletanyagát tartalmazta.

Több objektum a *kelta korra* tehető. Két viszonylag sekély, nagyobb méretű objektum – talán épületmaradvány – mellett gödröket, és egy kemencebokrot találtunk ebből a korszakból.

Nagyobbrészt a *középkori Lulla* maradványait tártuk fel. Az objektumok többsége a kora Árpád-kortól a késő középkorig terjedő időszakból származik. Megállapítható, hogy a késő Árpád-korban inkább a magasabban lévő domboldalt lakták, míg a korai Árpád-korban (hasonlóan a kelta és római időkhez) több objektum volt a mélyebben fekvő részeken. Az objektumok viszonylag sűrűn helyezkedtek el, többször metszték egymást. A számos gödör, cölöplyuk, árok mellett több külső kemencét és kemencebokrot is feltártunk.

A lelőhely eddigi legérdekesebb objektuma egy késő középkori tégláégető kemence. Egy földbe mélyített alapárkos épületet – talán veremólat – is kibontottunk, de lakóházat nem találtunk, ami a lelőhely felső rétegének erős pusztulásával magyarázható. Egy nagyobb területet bezáró, ovális alakú kerítőárok, egy nagyméretű – 5–6 m mély, 15 m hosszú – kérdéses funkciójú objektum és egy kút emelhető ki a középkori objektumok közül. Az objektumok gazdag leletanyagot tartalmaztak, több vaseszköz, kulcs, sarkantyú, kés került elő a nagyszámú kerámiatöredék mellett.

Munkatársak: Varga Máté régész, Balla Krisztián, Nyári Zsolt, Cserép Tamás, Gál Zoltán technikusok.

MOLNÁR ISTVÁN – SIPOS CARMEN

288. Lulla, Jabapuszta DK (KÖH 46995)

(Somogy megye) LT

A Lulla-Balatonendréd összekötő út megelőző ásatásának keretében a jelenlegi országutat és annak két oldalán lévő területet tárhattuk fel, csak részlegesen, a munkálatokat előreláthatóan 2011-ben tudjuk befejezni. A területet igen mély (50–150 cm-es) humuszréteg fedte, amely a lelőhely közepe felé mélyült, és jelentősen megnehezítette a lelőhely határainak terepbejárással történő meghatározását.

Az eddig feltárt részen összesen 78 kelta objektumot találtunk. A számos gödör, árok mellett 6 tapasztott padlójú, cölöpszerkezetes, földbe mélyített kelta épület, 1 edényégető kemence és 2 kemence is előkerült. Az épületek szerkezetét a magas talajvíz és a szelvényt metsző újkori árkok miatt nehéz rekonstruálni. Egy esetben feltételezhető, hogy a téglalap alakú épület rövidebb oldalának közepén lévő ágasfa tartotta a házat. Az egyik háznál megfigyelhető volt a padló megújítása kb. 20 cm-rel a padlószint felett. Ezen a szinten egy kemence volt.

Az edényégető kemence tűzterét egy tartóborda osztotta ketté, rostélyán 3 koncentrikus körben helyezkedtek el a lyukak. Előtérgődre a jelenkori vízvezeték árka miatt megsemmisült.

A gazdag leletanyagból egy ép ekepapucsot lehetett kiemelni – ez a 2. sz. épület betöltéséből került elő.

Az objektumok a terület két végén sűrűsödtek, a legértékesebbek – házak, edényégető kemence – a lelőhely É-i részéből kerültek elő.

Munkatársak: Molnár István és Varga Máté régészek, Nyári Zsolt, Balla Krisztián, Cserép Tamás ásatási technikusok.

HONTI SZILVIA – SIPOS CARMEN

289. Magy, Csengő-árok (KÖH 34852)

(Szabolcs-Szatmár-Bereg megye) R

A Kulturális Örökségvédelmi Szakszolgálat 2010. június 24. és augusztus 4. között elvégezte az M3 68 jelű régésze-